

De peccato

quod timet utilitatem et statutum aliorum de-
pereat, ad quos magis inclinatur ex affe-
ctu singulari. Remedium contra hoc quod
homo coem amorē habeat ad oēs bonos.
et diligenter fugiat amorē singularez et
pūatum. et etiā oēm acceptatoem perso-
narū. et pū suū amorē ad nullū se inclinet
nisi inquantū hoc ad eternā beatitudi-
nem dirigere et iuuare poterit. quod h̄ ex-
cludet om̄e odī qd se occultare consue-
vit sub simulata spe ficte dilectoris frat-
ne. Tertio inuidia occultat se sub specie
falsi amoris pretendētis salutē proximi. qd
apparet maxime in illis qd sub ficta spe-
cie amoris humane salutē alijs inuidēt
de bonis sibi diuinitus pcessis asseren-
tes qd hoc ideo faciūt qd talia bona salu-
ti eoꝝ nō expediāt. et tñ nō mouentur ex
amore ad hoc. h̄ plus expomite odī vel
rancoris. Et ista inuidia sic expellit. qd
homo sinceriter desideret qd qlibet ali⁹
possit uti bonis sibi diuinit⁹ pcessis ad
laudē dei et p sue salutis augmēto. et sp
psumere meliora de proximo qd de seipso.

De ira

Ercio vidēdū est de tertio vi-
cio capitali qd est ira. que s̄m
Aug⁹. nihil est nisi vlciscēdī li-
bido. **A** Ad detestatio-
nē vero ire pmo valere pnt yba sacre scri-
pture qd nobis dissuadent illā. vñ Ben.
xlv. Dixit ioseph fratrib⁹ suis redeuntib⁹
ad patrē suū. ne irascamini in via. Sic
et nos frēs sumus in via ad patrē nostrū
celestē singul̄ diebus dietā vnaꝝ facim⁹
cū sumus in grā. ergo nō debemus ira-
sci. vñ Eccī. vii. Nēsis velox ad irascē-
dūm. vñ Iaco. i. Sit aut̄ oīs hō velox
ad audiēdūm: tard⁹ ad loqndūm et tar-
dus qd iram. Scđo p̄t valē ad detesta-
tōem hui⁹ vici⁹. l. ire si oñdatur qntū ira
displiceat deo. Primo qd hospitū eius
multū turbat vñ ad Eph. iiiij. Nolite
perturbare spīscm. Greg⁹. Duz ira qm

pulsat spūiscō suam hereditatē turbat:
imo quādoꝝ patrē et filiū et spīscm de-
hospitio expellit. et diabolū introducit.
sicut in pace fact⁹ est locus dei: scicn ira
dyaboli. Itē h̄imagine eius in templo
dissipat: et diabolū loco eius ponit vñ
sup illud Job. v. Virū iustū interficit
iracū dia. dicit glo. Dāsuertudo hima-
ginē dei in nobis seruat qd sp̄ est tranqui-
la. h̄ ira dissipat qd multis p̄tib⁹ p̄uat.
Qd aut̄ multū displiceat deo cū hima-
go eius in hoīe dissipat ostendi potest
p hoc. dicit Aug⁹. sup ps. In ciuitate
tua himaginez ipsoꝝ ad nihilū rediges
Herito in qd himagine ipoꝝ ad nihilū
rediget deus in celesti ciuitate. qd ipsi in
sua terrestri ciuitate himagine ei⁹ ad ni-
hilū redigerūt. Et etiā p hoc qd tñ pec-
catū reputareſi aliqs himagine cruci-
fixi in ecclia dissiparet et ydolū alicu⁹ de
monis p ipso poneret. Itē qd nullū vi-
cū magis ptemnit deū qd ira. hoc viā
apreſe contra deū erigit. vñ Job. xv.
Lucurrit aduersus eū erecto collo. Hō
iratus ipm deū cōtumelijs afficit: et niti-
tur spuere in faciē eius. Insup iracūdū
aufert deo dominiū suū. et diabolū facit
dnari ibi. et hoc sit dñ vindictā sibi vñ
pat quā deus sibi soli retinuit. Deut.
xxvij. Dea est vltio et ego retribuā. Ter-
tio valet ad detestatōem hui⁹ vici⁹ qd
vici⁹ valde placet diabolo. Primo qd
valde potens est ad impugnatōem ho-
minū et destructōez. qd p iram multū do-
minaꝝ diabolus in hoīe. Nō em̄ timer
hō iratus facere qd diabolus p̄cipit ei.
quantūcūqz magnū peccatū sit: nō pat-
vixit: nō parcit filio. immo hō iracūdū
deo et matri eius nō p̄cit: et sanctis in ce-
lo qn eos afficiat cōtumelijs. Itē placeſ
ira diabolo. qd hoc pccō lucrat̄ diabol⁹
plures hoīes. qn̄ totā domū velynam
villā vel vñā patriā hō iracūdū puo-
cat ad iracūdiam. vñ Drouer. xix. Iracū-
dū p̄uocat rixas. qd aut̄ patiēs ē mi-
tigat suscitatas. vñ iracūdū potest

na est. ergo debet gaudere de bono et non de malo. Et hoc accidit quia malitia est quodammodo eis in natura conuersa. et ideo de malitia gaudent inuidi. Inuidi videtur peiores porcis. porcus enim porco quod occiditur compatit. Et inuidi oppositum faciunt. Quarta filia est tristitia in prosperis primi. et hoc utique malum est. et talis est infelissimum hominem. quod propter ex hoc quod inuidus excecat ubi debet illuminari Job. v. Per die incurrerunt tenebras Gregorius. Tercius inuidi cum de alieno bono affligit de radio lucis excecat. Inuidi adeo sunt infelices quod ipsi amittunt quodcumque alij lucrantur. quod ipsi de sanitate aliorum infirmanter. et de vita moriuntur. Sicut deus diligenter oia coopantur in bonum. ita eodem verso inuidi oia coopantur in malum que audiunt vel vident. quod si bona vestrum prosperitate gatim affligunt preterea. si autem mala et tristitia tunc letantur. et hoc semper cedit eis in periculum. unde Seneca. Utinam inuidi in omnibus ciuitatibus aures et oculos habent: ut de singulis prosperitatibus hominum torqueretur. Quinta filia inuidie est detractio. Qualiter autem detractio detestanda est. et quot modis fiat detractio. et de his quodlibet audient detractio nem: hoc totum habetur in quinto precepto. P. 2. Q.

Sicutur quarto videre quoniam inuidia occultat se sub triplici specie virtutum. Primo sub falsa spe zeli et rectitudinis. et hoc maxime contingit in illis quod se dicunt odire vicia hominum. et cum se diligenter resumerent inuenirent se non odisse vicia in natura. Et inde est quod isti etiam frequenter dicunt soli se reprehendere via aliorum ex zelo rectitudinis. cum tamen homines quod faciant ex somite odij. quod inuident alijs ex hoc quod sibi parificant vel quod ipsos excellant in his quibus singulariter appetunt apparere. Et ista occultatio summa Gregorius. est nimis periculosa. quod ut ipse dicit est difficultas ad cognoscendum et etiam ad repellendum. Nam ut ibidem dicit Gregorius

xxxij. l. moral. Error dum virtus credit difficile emendaatur. quod sepe dum homo credit se exercere virtutis actum: exercet potius viciolum. Et exinde ulterius continet quod homo quandoque suos proprios defecctus defendit et occultat sub specie virtutum: aut amoris aut exercitii virtutiosi. Remedium contra potest esse illud. Nam quod scire desiderat an ipsum hominem vel potius ipsum vicium odiat. hoc ex eo scire poterit. quod homo seipsum scrutetur et diligenter attendat. utrum sincero corde et dulciter ad illum afficiatur cuius vicium plectatur. Et si inueniret quod illum hominem dulci corde amplectatur. signum est quod soli ipsum vicium detestatur. unde Gregorius in moral. Effectus interne dilectionis excludit amaritudinem odiosi se uoris. Si erga illum aliquam amaritudinem sui cordis comprehendit: noverit se non ipsum vicium in natura sub specie virtutis detectari. Et huius inuidie Gregorius triplex signum ostendit. Primum est quod facies hominis ex eo pallescit quoniam ipso cui inuidet intuetur. Secundum quod oculos suos depicit nec ipsum delectabiliter valet intueri. Tertium signum quod sepem est hominis per inuidiam tantum amaricatur quod per interna amaritudine dentes quodammodo pressione strident. et membra exteriora frigescunt. Item secundum remedium contra hoc est quod homo discretiōis oculo dulciter penset quod prosperitas proxime sui bona sua in nullo diminuit. Et ideo sibi inuidare debet de bonis sibi divinitus concessis: nec de ipsis bonis liuoris aculeo sauciari. Gregorius. Diminutio liuoris est affectus interne dulcedinis. Sed cum inuidia se occultat sub falsa affectu fraterne charitatis. et maxime appareat in illis qui sunt ex speciali affectu ad alios quas personas vel ad ordinem aliquem inclinati. quod moleste ferunt si alijs ordinibus aliquid commodi prouenit aut honoris. Et isti frequenter extenuant hominem quod relucet in personis aliorum ordinum sive in queratione sive in doctrina salutari. Quod exinde contingit

E Se peccato

possunt sustinere iniuriam dei. Sed illi
non curant de iniuriam qui in dominibus
suis permittunt deum omnipotente blas-
phemare; et lusores ludere; et potatores
inebriari; et fornicatores luxuriari; et ius-
perchorizantes permittunt chorizares sic
de aliis. Et hoc video permittunt; quia lu-
crum tempore inde acquirunt; et tale lucruz
deo et propria saluti ponunt. ergo tales i
hoc offendunt se esse filios diaboli; et non
dei. Quis enim fidelis filius posset sustie-
re equanimiter iniuriam sui dilecti pri
quin hoc tradiceret et impediret quan
sum posset. sic similitus est deo et filiis
dei. ergo irasci super propria peccata et ali
ena peccata. et vindicare iniuriam dei; et quod
ipse homo non perficit in bonavita sicut ceteri
homines. talis ira est bona et laudabilis
et nullum peccatum. Dicit enim Bonaventura
de ordine fratrum minorum; quod affe
ctus ire datus est homini; ut irascatur vi
ciss et malis suggestionibus. sic quod non pa
titatur se trahi in consensu peccati. et ut
vindicetur dei iniurias et transgressiones in
sticie. Sic legimus chrysostomum iratum fuisse
phariseis; et alios non recte agentibus. Et
similiter hoc idem legitur de aliis pluri
bus sanctis. et sic hec invocatur zelus in
sticie. Secundum est quedam ira subita. et si
ne ratione deliberationis que venialis est
quod in aliquibus hominibus ignis ire cito accedit et
cito remittitur. et in aliis tardius accedit
tardius extinguitur et illi peiores sunt
peioribus. unde Augustinus. Melior est quo
quis ira sepe temptatur tamen festinat et
sibi remittat ille; cui se fecisse cognoscit in
iniuriam; quod qui tardius irascitur. et ad ve
niac perendam tardius inclinatur. Unde
etiam Hieronimus super epistola ad titus. Neque
vero qui aliquis irascitur iracundus est; sed
ille dicitur iracundus qui crebro hac pas
sione suscipitur. Ergo si quis ex surreptio
ne commouebitur. et quod cito ratio hoc ad
uertit; tunc hoc expellat. et sic soli peccat
venialiter. Tertio cum quis irascitur; et
in modico se vult vindicare quod quis etiam
bene possit se in magnis vindicare tunc not
let facere; tunc talis ira comotio propter p
unitatem vindicte potest soli esse peccatum
veniale; sicut trahere puerum per crines. et
sic de aliis. Quarto cum quis irascit
in seipso; et impatiens efficiat; et tamen in
lovolit illam iracundiam vindicare; nech
bo nec facto. Et hoc idem quandoque co
tingit ex naturali comotione pro homo i
seipso comotus est. et tamen illam iram non
vult producere ad effectum. et sicut talis ira
etiam potest esse peccatum veniale. Ite Lazar
ius. Venialis ira est quenon duc
siodorus. Venialis ira est quenon duc
ad effectum. Quinto cum quis irasci
tur cum deliberatione cum conscientia
et in animo cogitat quod se posse
tionis; et in animo cogitat quod se posse
vindicare; licet hoc non ostendat. et talis
ira deliberata est peccatum mortale. Et
talis sic irascens: reus erit iudicio. Unde
Matthaeus. Omnis qui irascitur fratri
suo reus erit iudicio. Talis enim ad iu
dicium dei citabatur; et qualiter illud pre
ceptum. Diliges proximum tuum sicut teip
sum trahuerit: requiretur. Quod tunc
respondebit iracundus homo qui sepius
et frequenter mala cogitauit aduersus pro
ximum. et deliberto animo affectauit
vindictam super proximum. Et talis quodcum
sit stat in tali ira et rancore quaz gerit in
corde contra proximum: tunc semper est in
statu damnationis. Unde prophetas. In
te videntur disperdere. Item alibile
gitur per prophetam. Eccl. 28. Qui vindica
rinvult. a deo inuenient vindictam. Et
sextu quodcum ira non solus in corde
retinet: sed etiam per signa exteriora ost
ditur. Signa autem huiusmodi sunt
la. scilicet non loqui: facies auertere a proximo
vel eum toruoyl vultu respicere: et quod ei obui
are debet: tunc ad alias plateas vadit vel
oculos inclinat: ne eum respiciat et sic de ali
is: talis reus erit consilio. Ergo dicitur
Matthaeus. Qui autem dixerit fratri suo ra
cha. Rachael in Remigium est inten
ctio indignantis. ut cum diceretur a dolere
te heu. et cadere heu. Losilius arsineta

sis est q̄ eadem mensura remetetur eis
 id est sicut ip̄i proximis suis signa ire oñ
 derunt: sic christus & beatavirgo maria
 & omes sancti omes angeli ostendēt eis
 etiam signa irez indignationis. Christ⁹
 ostendēt eis iram suam: q̄ nunq̄ cum le/
 revidebunt. & q̄ nunq̄ miserabitur eoꝝ
 ne liberabit eos a penīs: etiam si omes
 sancti orarent pro eis: Hieremie. 7 No
 li orare p̄ populo hoc: nec assumas lau
 dem pro eis. id est oratōem. quia nō ex
 audiā te. Signum ire beate marie et
 sanctorum est. q̄ nunq̄ aliquid suffra/
 gium eis faciunt. Exemplum de diuite
 qui petuit guttam aque: & non obtinu
 it. Signum ire sanctorum angelorū est
 q̄ in iudicio exhibunt angeli. & separabūt
 malos de medio iustorum. & mittēt eos
 ī caminuz ignis. ibi erit fletus & stridor
 dentium. Septimo quādo ira nō so
 lum ostenditur signis. sed etiam expi
 tur verbis maliciosis & vituperijs. & tak
 ent reus gehenneignis. Unde Math
 5. Qui aut dixerit fratri suo fatue: reus
 erit gehenne ignis. Circa quod querit
 utrum cōtumelia vel iuitium sit pecca
 tam mortale. Respōdeo s̄z tho. sc̄d a se.
 q. 72 Propriet per se trūq̄ est peccatum
 mortale nō minus amat honorē suū
 & rem possessam. Ergo sicut est pecca
 tum mortale furtū vel rapinā cōmittere
 sic p̄xio iuitium dicē. Differt autē contu
 melia a conuicio ī hoc q̄ per s̄ba contu
 meliosa rep̄sentat p̄rie defect⁹ culpe. s̄
 p̄ iuitium rep̄sentat ḡnialit⁹ q̄m⁹ defect⁹
 siue culpe siue pene. Unū si q̄s alicui di
 cat iniuriose enī esse cecū. iuitium qdē dicē
 h̄nō cōtumeliam. Si autē dicat q̄ sit fur: nū
 soli iuitium: h̄ et̄ cōtumeliam infert. sepe tñ
 vñ p̄ altero ponit. Itē q̄rit an liceat
 causa correctionis iuitium dicere. Respō
 deo s̄m tho. sc̄d a se. q. 72. Sicut licet
 tū est aliquē t̄berare v̄l in rebus dñificia
 re causa disciplie: sic etiā p̄t aliquē alteri
 quem corrigerē debet aliquod verbum

conuictosum dicere. Ethocmodo domi
 nus vocauit discipulos suos stultos. vt
 habetur Luē. vltimo dicens. O stulti
 & cardī ad credendū. Et apl̄s ad Gal.
 6. dicens. O insensati galathe. tamen
 sicut dicit beatus Augustinus. Nisi ex
 magna necessitate obiurgatoes sunt ad
 bibēde ī quib⁹ nō vt nob̄. Fvt dñs fui/
 atur insistem⁹. q̄ valde necessaria est dis
 cretio vt hō moderatet alib⁹ p̄bi⁹ vtaē
 q̄ posset esse tā graue p̄iutū q̄ p̄ vbu⁹
 incaute platū auferret honorē ci⁹ contra
 quē p̄ferrēt: & tūc posset hō peccat⁹ mor
 talit⁹: etiā si nō intēderet dehonoratioes
 alteri⁹. Sicut si q̄s incaute alium ex lus
 do p̄cutiens grauiter lederet & vulnera/
 ret non excusaretur a p̄cco mortali. sic &
 hic. Itē querit v̄t hō cōtumelias sibi il
 latas debeat sustinere. Rūdeo s̄m btm
 Tho. vbi. s. sicut in alijs iniurijs: sic et
 in verbis cōtumeliosis tenemur h̄e aīm
 p̄paratū ad toleratiā si expediens fuit
 Qnq̄ tñ oportet v̄t cōtumeliaz repella/
 mus ppter duo. Primo qdem ppter bo
 num eius q̄ cōtumeliam infert vt videlicet
 ei⁹ audaciā rep̄imam⁹: vt d̄ cetero talia
 nō attēpet. Sc̄d o. ppter bonū multoꝝ q̄
 rū pfect⁹ p̄ cōtumelias nobis illatas im
 pedit. Sc̄dū autē q̄ si ille erit reus ge
 henneignis qui dicit fratri suo fatue cū
 p̄fundēdo. q̄ d̄ tūc re⁹ erit ille q̄ d̄ p̄mo
 suo fur. latro. neq̄. adulter. & h̄ cum clā
 more: vt ab alijs audiat: & corā eis sic cō
 fundat. Et iusticia d̄ ei req̄rit h̄ q̄ eadē
 mensura remetetur eis: s. q̄ ds obijctet eis
 p̄ccātoꝝ p̄fundēdo eos corā sc̄t̄ an
 gel⁹ ei⁹. sicut ip̄i p̄fuderūt p̄imos suos
 obijcendo eis peccata & defectus eoru⁹
 aio p̄fundēdi. H̄ili & maledici q̄ male
 dicit p̄ximis. videlz v̄porib⁹ & filiis & ali
 is hoībus incurūt maledictōem et̄ naz
 de qua dicit Math. 25. Item maledictū ī
 ignē eternū. Octauo cū hō exīta pcedit
 ad factū p̄tra p̄ximū. sicut p̄cutē. vulne/
 rare vel occidere: vel minas imponere h̄
 deū ī iusticiā. & hoc ēyalde magnū pec

T De peccato

catū. qz occidere p̄ximuz: z effundē san-
guinem innocentē est vnum p̄cēm de q̄
tuor peccatis clamantib⁹ ad celū. Und
dixit dñs Ben. 4. Vox sanguinis fra-
ters tui abel clamat ad me de terra. male
dicta terza que aperuit os suū z suscepit
sanguinē fratris tui. si terra ē maledicta
que sanguinē innocentē suscepit. qd tūc
de illo erit qui sanguinē innocentē effun-
dit ḡtra deum z iusticiā. ergo quicunqz
ex vindicta z iracūdia ledit vel p̄cutit p/
ximū vel vulnerat: peccat mortalit̄ toti/
ens quotiens. Circa qd querit vt̄ vir-
p̄cutiens vrorem p̄p̄riā peccat mortalit̄.
Respondeo si causa correptionis z mo-
derate hoc fecerit non peccat mortaliter
quia superior habet corripe inferorem.
Sed vir est caput mulieris: z non econ-
verso. Unde Ben. 3. dixit dñs ad euā.
Sub viri potestate eris: z ipē dñabitur
tui. Si aut̄ ex vindicta ira: z sine causa
ēa ledit z p̄cutit. peccat grauit̄. Hoc aut̄
aduertendū est de illis qui cū offensi fu-
erint ab alijs siue in taberna. siue alias:
z non p̄nt se vindicare in eis: tunc vindic-
ēta talē inferunt suis yxorib⁹ sine causa.
z in hoc grauit̄ dñ offendunt.

Quot sint filie ire. z quādo pec-
cata mortalia sūt. D

Sequitur declarare: qn̄o filie ire
sint peccata mortalia. Circa qd
sciendū q̄ prima filia ē rixa. h̄ ē
audax voluntas vindicādi iniuriam suaz
z pcedēs ad actū vindicādi. hoc est qn̄o
nocet alteri ex ira: z h̄ p̄ opa q̄rendo
vltionē z impediēdo bonū alteri⁹ vbi cū
q̄ p̄t: siue iuste siue iniuste. Itē fz her-
mānū de schulditz. Rixa p̄t dici ex eo q̄
est iniusta vindicatio in p̄ximū cū nocu-
mēto corpali: qd videt̄ cē ḡtra iusticiaz
z p̄cēz mortale. nisi nocumētū ita parui
mōtēt̄ eēt q̄ nō eēt dignū noīe iuriā
tū. mōtēt̄ at iudic̄ yl̄ p̄tatis publice ali-
quē debite cap̄ēdo yl̄ inuadēdo nō di-
cunt p̄p̄rie rixari h̄ iusticiā exēq. Silt̄ q̄
se defendit cū moderamētē inculpatetus

telesolo aīo repellēdīt euā dendī iniuria
non aīo iniuriandi etiā si alīi ledat: cuī
alias ei⁹ inuasionē subterfugere nō valz
nō peccat: nisi yl̄ iniuriā faciat. yl̄ mode-
ramē inculpatetur tutele excedat. vbi grā.
iste videbaſ sibi iniuriari q̄ p̄cuteret eū
pugno yl̄ pua vga. z ali⁹ ecōtra extrahit
gladiū z ille inſfecit inuadētē cū cū vga:
yl̄ alias q̄uit vulnerat. Nota fm Her.
d̄ schil. Si q̄s h̄ et iusta yl̄ legitimam
cām irascēdi p̄ se. ita tñ q̄ mot̄ ire cēt̄ ni-
mis inordinat̄ z nimis vhemēs interi⁹
z exteri⁹ tūc credo si pcedat ex habitu vi-
tioso: s. ex supbia yl̄ inuidia yl̄ ira z inha-
bituata voluntate: vbi habit̄ z p̄ne p̄ia
ex quib⁹ tal̄ mor̄ p̄cedit sūt p̄cēa mor-
tolia. Credo etiā: q̄ illa inordinatio ire
sit p̄cēm mortale. qz referit in cundē fon-
tem vici⁹ vñ pcedit. Vbi si nō pcedat ex
habitū vicioſo: h̄ ex hoc graueſcādālūz
z cīteſ. puta q̄ ille ecōtra quez irasc̄ mo-
do inordinato. vel alij audītēs aur̄ vidē-
tes ad p̄cēa mortalia impellanfg hoc q̄
mor̄ hui⁹ irētā inordinat̄ cē. q̄ alias ad
dicta p̄cēa nō mouerent̄. p̄cēm mortale
credo i⁹ dicto mō cōmitti. Si tñ tal̄ mo-
tus inordinat̄ nō p̄cederet ex habitu vi-
tioso. nec graueſcādālū gñarz. sed ex na-
turali cōplexione irascētis pueniret. qui
forte multū eēt coleric⁹ yl̄ debil. yl̄ infi-
mus. posset esse p̄cēm veniale: nisi tunc
debilitas yl̄ mor̄ colere inordinatā ac-
censionē ire causans ex culpa mortali. p/
ueniret. puta ex nimia ebrietate yl̄ gula
yl̄ alīq̄ hmoi. Vbi ipē mor̄ inordinatus
ire itē irascētē inflāmāt̄ q̄ a charitate
deir̄ p̄xi excideret. H̄cda filia est ti-
mor mētis. h̄ evolūtas vidičādi fugies
aduersitatis p̄p̄t estimatas inimicitias:
sic q̄ cogitat̄ z imaginat̄ q̄ho possit alij
nocere: z enīvincere. Tercia filia est in-
dignatio z evolūtas se vindicās p̄ signū
mōlestie. qd exteri⁹ ostendit. sic q̄ ex
ira alīi p̄cipendo in corde z p̄ nihil re-
puto. z q̄ metā dignū reputo: q̄ mēito
nō deberet mōbi talia facere. Et hoc cē

tra puenit: et est viciō puerum. **S**ciēdū
tū q̄ fm Hermānum de schil. qn̄ tumor
mentis et indignatio tū fūnt ex impe/
tu naturali colerice vel melā colice cōple/
xionis et non pcedunt vltērius ad extra/
possunt esse peccātū viciōia. **S**ed si pce/
dunt ex viciō habitu superbie vltē/
rius peccati mortalis vlt̄ alias graue scā/
dalum generaretur possunt esse pecca/
ta mortalia: **E** **Q**uartā est cōtu/
melia que est viciōitas vindicans se p ex/
probato em maloꝝ q̄ sc̄z homo impo/
nit alteri scādalum et malum ut possit se
vindicare: et imponit alteri aliquā falsum
quod viciō graue ē. **Q**uita pēcātū nō di/
mittitur: nisi sic fama ablata restituatur
Sciēdū etiā fm hermānum de schil/
ditz. si ille q̄ alii p̄tumelia afficit vlt̄ con/
uictas p̄fert talia viciōia. et facit illuloria
facta. q̄ h̄z se sūt iniuriōsa aim. p̄ximi cō/
cītātā ex eo q̄ famā vel honorē auferūt
pēcātū mortale est contumelia tal'. et mul/
to grauius q̄ furtū vel rapina. **S**i autē
faciat vel verba talia fm se nō sūt viciōa
neiniuriōsa: et siant ex leuitate ai. vlt̄ ex/
toco: tū p̄t̄ esse pēcātū venialia. nisi tunc
ex leuitate ai vel toco ita grauius p̄tumel/
lia fieret q̄ hoīz honorē totaliter auferret
sicut em q̄ ex leuitate animi hoīem gra/
uiter verberaret vel ledeleret in corpore mor/
taliter peccātū: ita nō est dubiuꝝ qn̄ viciō
aim hoīz p̄turbās honorē eius vlt̄ famā
ex leuitate animi auferēdo mortalit̄ pec/
caret. **A**d contumeliā ergo reducūt ma/
ledictio p̄ximi. derisio: et oīs cōminatio/
zyli p̄sio vboꝝ vlt̄ factoz. **C** Quintā fi/
lia est clamor. que est viciōitas se vindi/
cās exaltādō vocem per vituperium ad
aliorū aures pueniens. **C**lamāt em isti
iracundi et furibudi et nimia ira: volen/
tes p̄ hoc confundere p̄ximū: quod gra/
ue est et scādolosum q̄ homo honest̄ de/
bet se sic dē honestare. et honorem dimi/
nuere. **S**ciēdū tamē fm Hermānum
de schil ditz q̄ quidam ex natura sūt cla/
morosi. et vboꝝ clamor possit qn̄q̄ eēye/

nialis **S**it tamē ex viciō habitu pecca/
ti mortalis pcederet vel grauem occasiō/
onem peccati tribueret vel p̄beret talis
clamor. vlt̄ graue scandalū vel atrocē in/
iuriam terroris vel vitupatōis. nulli du/
biū qn̄ esset peccatum mortale: multo
maḡ q̄ si diceret fratri suo sine causa ra/
cha. **F** **C** Sexta filia est blasphemia
q̄ est volūtas se vindicans p̄ opprobriū
deo vel sanct̄ illatū. Blasphemare est
deo attribuere qd̄ sibi nō est p̄prium. vlt̄
cū ab eo remoueretur quod est sibi p̄prium.
Sciēdū fm Hermānum de schil ditz:
Blasphemia est grauissimum peccatum
mortale. q̄ maxime charitati diuine cō/
traria: imo videt̄ ponere quoddā odī
um dei. nec excusat̄ aliq̄s q̄ blasphemī
am p̄mitit absq̄ deliberatiōe et subita
ira. sicut nec aliq̄s excusat̄ a pctō mo/
tali si ex subito motu tre aī plenam del/
beratō em hoīem iterficeret. nisi tunc ho/
mo ita subito in vba p̄priet̄: q̄ nō per
pēderet aliquo mō q̄ cēnt vba blasphemie
anīq̄ ea p̄tulisset. tunc p̄t̄ esse pecca/
tū veniale. **V**bi eū aduertendū est q̄
blasphemia p̄t̄ p̄mitit nō solū vboꝝ: s̄ et
am facto. Nullus em dubiter qui ille q̄
plenum p̄sensum habet intrisecus de v/
bis vel fact̄ blasphemie p̄tra dei reuel/
rentiam intentādis tam blasphemet in
corde. **A**cc dubiuꝝ esse potest qn̄ sicut il/
le q̄ blasphemat verb̄ diuine reuerentie
derogat: verba mala in deum taculādo
vel turpia iuramēta in derogatōem di/
uini honoris assumēdo: sic et multo ma/
gis blasphemaret q̄ nitere p̄rauis et se/
uis factis diuinā reuerentiam p̄pugnare
Sicut de qdā ribaldo dī. q̄ cū turbat̄
ess̄: eo q̄ ad taxillos aliquā pecunia p̄/
didisset: extracto gladio suo p̄cicit eum
sursum in aerē q̄st volens le deo vīde/
care. **E**t ecce gladius reuersus est cruce/
tat̄. **E**t iterū maḡ blasphemaret q̄ in/
despectū dīni honoris dei himagine vlt̄
crucifixū lapidarer: vlt̄ luto maculoz̄. vlt̄
execrabilē turreuerēter aliq̄d iordinatū

E De peccato

In crucifixu vel diuina imagine depingetur
et quod malis verbis taculare.

Sequitur declaratio illius: quoniam se
ira occultatur sub specie virtutum
circa quod sciendum: quod illud virtutum
sub triplici specie virtutum se occultat. Pri
mo modo sub specie iustitiae. In Gregorii
32. li. moralium. Plerumque in vicescedis vici
is crudelitas agit iusticia putat: atque
moderata ira zelus iusticie et meriti credi
tur. Remedium est hanc occultationem ire do
cer Gregorius. 5. li. moral. Et est hoc quod nunquam
seculat quod diu commotio ire metuere occupat et
metus in periculis auctoritate proferet vi
cere studiarunt eo si iustior vultus alienus
liberior existat vultus suus. Quoniam autem co
gnosci debet: an ira ex zelo iusticie. vel
ex ira patientia procedat. Hoc inde potest cognosci.
Quod quoniam ex zelo ratione procedit metus cognitorem
hunc quasi tranquilla manet. quod propter cassiodorum
quod dicitur. Septem minabamur innoxij. irasce
bamur placati. et nefactis possimus ledere
terroris verbis videbamur ingerere. Hoc
etiam patet ex eo quod in correctione et post
ullum quem quis corrigit: plus diligit. quod
rum oppositum contingit in ira quod procedit ex im
patientia. Sed se occultatur sub specie
charitatis proximi et utilitatis eius. quod ma
xime in illis apparet qui dicunt se non ira
sci. primo: nisi per tanto quod res propter ipsum gesta
est et salutem facientis. Sed in hoc plerumque
homines decipiuntur. quod talis indigna
tio multoties procedit ex odio somite quod
ex charitate vel utilitate proximi creditur e
manare. Accidit si in hoc homines de
cipiantur. quod sicut imago in aqua turbida
non apparet: sicut in mente dum ira turbat
et auferit veritas non relucet. Hanc autem per
turbationem metus callide percurat inimicus
eius. Quia facit sicut piscator astutus qui
ideo turbat aquam: ut pisces faciliter capi
ant. sicut ideo turbat oculum rationis ut homi
nem possit capelaqueis peccatorum. Re
medium contra hanc occultationem est quod
homo discretionis oculo dulciter penset
si ipse hoc ageret quod in alio reprehendit

an sibi videatur quod hoc possit sine sue salu
tis dispicio. et si adhuc de tali facto cur
bet in alio certus sit quod talis turbatio na
scitur ex somite odio: et non ex appetitu sa
lutis proximi. Quod vici potissimum ex eo
curari potest. quod homo sit sollicitus de con
scientia propria: et non temere iudicet facta
aliorum. quod sicut dicit Tertius in libro de eu
seculanis questionibus. Prosum est stulti
cie vicia cernere aliena et sic obliuisci pro
pria. Sed hec stultitia ex curiositate na
scitur. quod sicut Augustinus dicit. xi. confessionum
Curiosus est genus humanum ad cognos
cendum vitam alienam. et desidiosum ad cog
noscendum propriam. Tales reprehendit dominus
Lucas. viii. Quid vides festucam in oculo
fratris tui. et trabem in oculo tuo non consideras.
Et ab illo defectu multum retrahere
debet. quod legis de sancto Iohanne elemosynario
quod hanc proportionem habuit quod nunquam
aliquem pro suis defectibus iudicauit. sed potius
alios iudicantes reprehendit dicens: pec
catis. Primo contra madatum Christi dicens.
Nolite iudicare ut non iudicetur. Sed o. quod ne
scitis quod lis modo sit quem antea peccare sci
uistis. Tertio ira se occultatur sub colo
re mansuetudinis et patientie. quod in illis
maxime contingit quod se grauius vicescundat
et nihil loquendo. quod delectans for
te ex hoc. vel intendens magis animi proximi
comitatem habuere. vel intendens sibi utilem ve
ritatem subtrahere. vel vindicet ipsi et
locum expectare. ut et hoc primo grauius
possint inferre nocimentum. Primum ema
lum. secundum deterius. tertium pessimum
est. Remedium contra hanc occultationem
est quod homo diligenter caueat ne raccet
rōne indignationis. vel etiam provocatus
sed raccet solū rōne mansuetudinis. Tercie
intendat ne ex tali raccertitate proximus
magis promoueat. et consideret utrum possi
sit animi proximi magis lenire rācedo: nō
expectet quo usque tam ideo quod ille ad man
suetudinem redeant. Si vero potest cu
lenire loquendo. tunc cum charitate et mo
do dulciori quo potest mentem suā subi

insinuet. dicēdo sibi. **H**oc mihi videtur
ad salutem tuā ad bonū tuū p̄tinere. p̄
cas mihi quia pro melioratione tua feci
eo q̄ salutem tuam desidero sinceris tan
q̄ propriam **H**

Sicutur de remediis cōtra irām
ap̄riam. Quoz p̄mum est consi
deratio dñice passionis xp̄i. vñ
Greg⁹. Si passio dñi ad memoriaz rei
uocetur. nihil adeo durum qđ nō equo
animo toleret. quod remedium in libro
Numeri. c. xxi. nobis insinuatuz est vbi
legit q̄ filii israhel respicentes serpentem
eneuz a mortu serpenti ignitor̄ sanabā
tur. vnius de serpenti ignitis est ira. a
qua quis sanatur si diligenter attendit
qđ christus in cruce p eo sustinuit. Tūc
enī patiēter sustinebit q̄cquid oportebit
eum p amore christi pati. Quia cū xp̄s
maledicere nō maledicebat. et cum ma
le tractaretur nō aperieuit os suum. **V**n
ad illud exemplū nostris cordibus imp̄
mendum hortatur sponsus in canticis.
Done mesicut signaculum sup̄ cor tuuz
quia reuera q̄cunḡ illud signaculum et
exemplar patientie cordi suo pfecte im
p̄sserit: oēm ire impetum faciliter edoma
bit. **S**cđm remedium contra irā p̄
priam est silentium. **V**n sup̄ illud puer.
xij. **F**atuus statim vindicat iram suam
Dicit glo. Natura ire est vt. plata mar
gis ferueat. occultata lāguescat. Et p̄
uerb. xvi. Qui iponit stulto silētū iras
mitigat. Stult⁹ est hō sup̄ bus. p̄cipue
stracindus sit homo ille. Ad illud scđm
remediuz vide p̄tinere illud p̄s. Posui
custodiā ori meo cū p̄sisteret p̄cōr ad
uersum me. **T**ertium remedium est p̄side
rare utilitatē quā h̄z tribulatio q̄ tolera
tur patiēter tā in p̄nti q̄ in futuro. Hāc
utilitatē insinuat nobis David cū dñe
de p̄secutorib⁹. Circundederūt mesicut
apes Apes aculeo pungūt. sed exalit p̄
temel tribuit. Sic p̄secutores vtiq̄ p̄n
gunt cū tribulatiōm inferūt. tñ amandū
sunt. q̄ mel celestis dulcedinis quodā/

modo p̄ferunt. materiā em̄ corone evert
ne hoī misstrant. **V**n p̄s. Sup̄ dorsū
meū fabricauerunt p̄cōres. s. coronam
vite eterne. **Q**uartū remedium est p̄prio
rum defectū p̄sideratio. Facili⁹ em̄ sup
portat alijs defectus alioꝝ: qñ ipse de
fectus suos ḡgnoscit: q̄s oportet ab alijs
supportari. vñ Salomō puer. xix. Hō
indigēs misericors est. **Q**uintū reme
dium ire est q̄ iracindus p̄sideret q̄ non
p̄t nocere alij: nisi ip̄e sibi antea maximū
nocumentū inferat. sc̄z aīam p̄riam oc
cidendo. Quia qñ iracindus vult ledere
p̄ximum in reb⁹ vel in fama vel in corpe
hoc nō p̄tēst p̄ficere nisi oporteat eñ an
tea aīam suā p̄riā mortificare. **J**

Per Equi de trib⁹ remediis contra
iram alienam. **P**rimū est mollis
respōsio. vñ Salomō puer. xv.
Mollis responsio frangit iram. sermo
durus fuscitat furorem. hō iratus est ol
la bullies. Prouer. xv. Os fatuoꝝ ebū
lit stulticiam. Ideo aqua frigida mollis
r̄missionis fundenda est. Ecc. xviii. Nō
ne ardorē refrigerabit ros. Dulce vbi
ē velut ros refrigerāt ardorēire. **S**e
cūdūm remediū contra alienā iram est
silētūm. vñ Salomon puer. xxvi. Lū
defecerint ligna extinguet ignis. velut
ligna se habent verba q̄ respondēt ho
mini iracundo ynde ignis ire nutrit. vñ
Ecc. viii. Ne litiges cū hoīe linguato
et ne struas ligna in ignem ipsius. **S**e
curius em̄ eēt etiā omīno recedē ab ira
to. sicut alijs recedit ab igne q̄ nō vult
p̄buri. nec calefieri ab eo. **V**n ad Rho.
xij. Nō vosmetip̄os defendētes charissi
mi. hō date locū ire. **T**ertium remedi
um est p̄tra iram alienam bñfacere hoī
irato. **V**n puer. xxv. Si esurierit ini
micus tu⁹: ciba illū. si sitierit potū ei da
et ḡgregabis carbones ignitos sup̄ ca
put eius. **B**ñficia que inimico exhiben
tur sunt velut prune accidentes inimī
cos eorū ad amorē. **V**n exemplū legit
de hoc in vitaspattum. q̄quidam senex

V Se peccato

habuit insidiātem sibi: et ille p̄parauit ci
baria et portauit ad eū. et sic ppter bene
ficia sibi ab eo exhibita recōciliat⁹ est ei

D De accidia.

Accidia fīm Hugonē li. iiij. de sacramentis sic diffinit. Accidia est tediū et amaritudo ani
mi iordinata: qua iocunditas
spūalis extinguitur: et quodam despera
tōis pncipio mēs in semetipā subuer
titur. Sed Bern. dicit q accidia est q
dam animi corpor quo q̄s negligit aliquā
bona īchoare aut fastidit p̄ficere. Sic
dum q accidia est peccatum graue Pri
mo q multum displicet deo q homo ē
piger et tardus ad bonū. sicut p̄ ex mul
tis locis sacre scripture. Et p̄mo ex illo
ph̄bo Apoç. iiij. Ultinā frigid⁹ es̄es aut
calidus. s̄ q̄ tepidus es et nō calid⁹ ne
q̄ frigidus incipiam te euomere ex ore
meo. Calidus est q̄ feruens est ad bonū
frigidus est q̄ simplr desistit a bono. Te
pidus p̄o q̄ medio modo se habet. Et
dicit glo. interli. q̄ maior sp̄es est de fri
gidis q̄ de tepidis. Luius rei hec ē cā
q̄ tepidi quandā securitatē accipiūt de
hoc q̄ aliquid boni agit. et ideo se nō cor
rigit. S̄ frigidii id ē p̄ctōres se esse mai
los q̄gnoscit. ideo citius queritur Te
pidus de ore dei euomit q̄n in deterio
ra p̄cipitat. vel quando impenitēs mo
rit. et a ȝsortio sanctorū remouebit. Q̄
etiā accidia deo multū displicat p̄t ite
rum ostendit hoc q̄d b̄r. Luce. xv. vbi
sichabef. Dico vob̄ q̄ ita gaudiū est a
d. sup vno p. p. agente q̄ sup nonagita
nouē iust⁹ q̄ nō in. p. c. T̄bi dñs feruē
tem p̄ctōrem post conuerzionē non agin
tanouē p̄ponit. sicut dux ī pplo plus di
ligit vñ militēm q̄ post fugaz reuersus
hostem fortiter p̄mit. q̄ cum q̄nq̄ fu
git. nec vñq̄ fortiter egit. Plus amatūr
ager q̄ post spinas et tribulos fruct⁹ vbe
res reddit: q̄ spinas et tribulos nunq̄

habuit et semp sterl'ertitit. Item p̄ ad
duci qd legiſ Luce. xiiij. deficulnea fru
ctum non faciente. vbi d̄. Succiditul
lam: vt qd terram occupat Et quod d̄
Math. xxv. Seruum iūtēm ejcite in
tenebras exteriores. Ex q̄bus pat̄z qn
tum displiceat deo accidia. Secundo ac
cidia multum displicet deo. q̄ accidio
sus mag⁹ est deo inobedieſ q̄ creature
irrōnales. cum plus tenetur deo ppter
plura bñficia que accepit a deo pre alijs
creaturs. Exemplum de sole. Posuit ei
deus p̄ceptum soli ut singul' diebus ve
niat ab oriente in occidentem. et singul'
noctibus reuertatur in orientem. nō pi
gritatur nec de die nec de nocte nec elta
te nec hyeme īplere illud p̄ceptum. et
quātūcunq̄ laborat in vna die: tamen
summo mane oris seq̄nti die. et tamē nō
expectat talem remuneratōem labors
sui vel talē penam negligentie sue quale
homo. Ad hoc videtur habuisse respec
tum Aug⁹. cum dixit Indecens ē xp̄ia
no si radius soli ēi in lecto iuentat pos
set eim dicere sol si p̄testatem haberet lo
quendi. Amplius laborauit heri q̄ tu.
et tamē ego surrexi et tu adhuc dormis.
Possumus etiā accipere exemplum ad
detestatōem huius peccati ab eis q̄ ex
terra nascunt. Videlicet ēm herbas et
arbores: que cum mīnum habeat mīt
um in crescendo ad magnam quātitatē
peruenire. Et tali exemplo vñtur Sal
omon. puer. vi. t̄cens. Gladead for
micam o piger et considera vias eius et di
scelapicētiā. q̄ cum nō habeat ducent
nec p̄ceptorez nec p̄cipem: parat ī esta
te cibum ut in hyeme comedat. Potest
erubescere piger homo q̄ animal tam p
uum in futurum sibi prouidet. et ip̄e vñ
rōnis habens non vult sibi prouidere.
de futuro. Item videmus aquā semp
deorū currere nisi impeditatur. et sic d̄
omnibus creaturz et aialibus. In Are
sto. li. xi. aialium. Nullum ens naturali
ter est oiosum. vñ in omnibus aialib⁹